

Sammanflammade

Varje mänska är utanför
från födselskri, i skri som dör,
och där är dess gemenskap;
disharmoni och mollgenljud
mot lysterens brand i skållskenhud
att brinna in i vengap.

Varje ven har satts i brand
att lysa i legeringsland
som sätter ensam samman,
bland bleknad tår och blandad flod
var veknat vatten blodsvemod
som rests i sammanflamman.

För fast jag lika laster flyr
och lika länkar skamfullt skyr
är skammen sammanbunden,
och varje hav har än en fyr
som skiner bakom skär obskyr
och för oss genom sunden.